

Vort modersmål var dejligt

Tekst: Trille. Mel.: Dansk folkemelodi

Vort modersmål var dejligt - det var det da engang
men sproget bli'r nu talt med både skarp og skinger klang
Vi råber og vi kræver. Hvad er det, der er sket?
:/Hvordan har vi dog glemt et ord som solidaritet?/:

Man måles og man vejes og man findes tit for let,
og hvis man intet yder, har man heller ingen ret.
Og "noget for noget" er nu det første bud,
:/så alle dem der ikke kan, skal bare kostes ud/:

Og ordene de skiftes om, og sort bli'r nu til hvidt.
Jeg kender ikke mer det land, jeg engang kaldte mit.
Når krig bli'r til fred, og uvidenhed et mål
:/så frygter jeg, de gnister blir til store flammebål./:

Hvor skal vi hen - hvad gør vi nu - hvad vil vi vær' bekendt?
Vil du og jeg vær' andet end en fjoget konsument?
Vi køber og vi køber, og si'r vi ik' har råd
:/og sejler uden indre mål i grådighedens båd./:

Vi er for pokker sammen - det er det, det handler om
men vi blir til et sølle folk, når sjælen føles tom.
Det er vel på tide at samles på et sted,
:/hvor ingen holdes udenfor, hvor alle regnes med./:

Men syndebukke kommer til og skabes dag for dag.
Hvem er den næste fjende, hvem har nu en dårlig sag?
Og hvem er nu inde - og hvem er udenfor?
:/Hvor høj skal muren være, som skal hegne vores gård?/:

Vort modersmål var dejligt - det var det da engang,
så lad os tale sammen med en dyb og kærlig klang.
Jeg savner mit Danmark - det jeg ku vær' bekendt,
:/hvor tankerne og sproget toned' frit og toned' rent./:

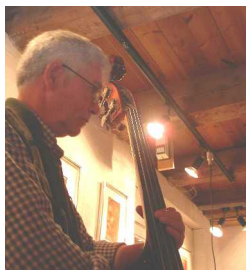
Furefolk's

lille
røde

Sanghefte

2011

Når jeg ser et rødt flag smælde

Tekst: Oskar Hansen. Mel.: Johannes Madsen

1. Når jeg ser et rødt flag smælde
På en blank og vårfrisk dag
Kan jeg høre det sælsomt fortælle
Om min verden, mit folk og min sag
Og jeg rejser mig trodsigt i vrirnen
Mens det kogler af kraft i mit mod
Thi det flag, der nu
smældende når himlen
Er jo rødt som mit brusende blod

Jeg har anet slægters striden
Imod fremtids fjerne mål
Jeg har set trælletoget i tiden
Blive mænd bagved kampfanens bål
Jeg har set den i blafrende storme
Jeg har elsket den flammer i strid
Og bag den så jeg arbejdshænder forme
Verden om til en lysere tid

2. Jeg har set min fader ranke
Ryggen op i flagets brus
Jeg har lyttet og hørt hjertet banke
I dets stolte, befriende sus
Jeg har elsket dets farve fra lille
Da min mor tog mig op på sit skød
Og fortalte mig manende og stille
Om en fane så knitrende rød

Det er sliddets slægters fane
Over fronten vid og bred
Den skal ungdommen ildne og mane
Den skal knuse hvert grænsernes led
Den var forrest i fredelig færden
Den var forrest i stormklokkens klemte
Det er fanen der favner hele verden
I dens folder fremtiden gemt

Horserødsangen

Tekst: Hans Kirk. Mel.: S. Aturow

1. Bagved pigtrådshegnets gærde
midt i skoven svale skød
/: bor vi fjernt fra vore kære
fangerne i Horserød :/:	Prokuratortunger taler
fiffigt for en fremmed sag
/: men når morgenhanen galer
varsler den en dommedag /:
2. Med revovlere og hunde
vandrer vogtere på vagt
/: som bag lås og hegn man kunne
standse hvert et fremskridts magt /:	Loven brød de, ret blev krænket
mens de stjal den armes brød
/: Og da lov og ret var lænket
blev vi sendt til Horserød /:
3. Mørke nætter, triste dage
men en anden tid er nær
/: da den grønne jord vil tage
mod det røde morgenskær /:	Triste dage, lange nætter
onde timer har vi her
/: men et lys i øst forjætter
at den sidste kamp er nær /:
4. Vendekåber, usslerygge
råder nu i Danmarks land
/: men den fremtid, de kan bygge
er en bygning rejst på sand/:	Kammerater, I derhjemme
vore tanker til jer går
/: og vi lover, vi er rede
når vor friheds time slår :/: